

Dobry a zly clovek...

Susprium: „Toto je naša chvála: svedectvo nášho svedomia, že sme na svete a o to viac medzi vami žili v úprimnosti a čistote, ktoré sú od Boha, nie v telesnej múdrosti, ale v Božej milosti.“ (IK 1,12) Amen.

Pieseň: Žalm č. 92: 1. verš: „Dobré je sláviť Pána!“

Vzdych: „Všetci sme blúdili ako ovce, každý išiel svojou cestou, ale Hospodin na neho uvalil neprávosti nás všetkých. Bol trápený a on sa nechal ponížovať, neotvoril ústa, ako baránok vedený na zabitie; neotvoril ústa ako ovca, ktorá onemie pred strihačom. Zo zovretia a súdu bol vzatý. Kto uvažuje o jeho pokolení? Veď bol vyfatý z krajiny živých, pre nepravosť svojho ľudu bol ranený.“ (Iz 53, 6-8) Amen.

Suma evanjelia je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Evanjeliu podľa Jána v 12. kapitole od štyridsiateho štvrtého verša po štyridsiaty šiesty verš: „Ježiš zvolal: „Kto verí vo mňa, nie vo mňa verí, ale v toho, ktorý ma poslal. A kto vidí mňa, vidí toho, ktorý ma poslal. Ja som prišiel na svet ako svetlo, aby nik, kto vo mňa verí, neostal v tme.“ Amen.

Pieseň: Žalm č. 92: 2-5. verše: „O Tvojich skutkoch spievam...“

Vzdych: „Nie kvôli vám konám,‘ znie výrok Pána, Hospodina, ,to nech je vám známe. Hanbite sa a červenajte za svoje spôsoby života, dom Izraela!‘ Takto vraví Pán, Hospodin: ,V ten deň, keď vás očistím od všetkých previnení, osídlim mestá a nanovo vystavím, čo je zrúcané.“ (Ez 36,32-33) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Lukáša 6. kapitola 43-49. verše: „*Niet dobrého stromu, čo rodí zlé ovocie, a niet ani zlého stromu, čo rodí dobré ovocie. Každý strom možno poznať po jeho ovocí. Veď z trnia sa nenazbierajú figy ani hrozno z ostružín. Dobrý človek vynáša dobro z dobrého pokladu srdca a zlý človek vynáša zlo zo zlého srdca, lebo jeho ústa hovoria to, čím je preplnené jeho srdce. Prečo ma oslovujete: ,Pane, Pane,‘ a nerobíte to, čo hovorím? Komu sa podobá ten, kto prichádza ku mne, počúva moje slová a plní ich? Ukážem vám: Podobá sa človeku, ktorý staval dom. Kopal hlboko a základy položil na skale. Keď prišla povodeň, privalila sa rieka na ten dom, ale nebola schopná ním otriasť, lebo bol dobre postavený. Kto však moje slová počúva a neplní ich, podobá sa človeku, ktorý postavil dom na zemi bez základov. Keď sa naň privalila rieka, zrútil sa a zostalo z neho iba veľké rumovisko.“*

Modlitba: Hospodine môj, Tvoju dobrotu s vďačným srdcom vyznávam, s radosťou žehnám a hlásam. Vyznávam pred Tvojou svätou tvárou, že nemôžem mlčať o Tvojej milosti, nech je na nej vybudovaný môj život, vrúcne prosím. Je dobré padnúť na kolena pred Tebou, aby som požehnal Tvojmu milosrdenstvu. Bože môj, Ty ma poznáš a voláš ma po mene. Pane života, veľmi dobre vieš o mojich úmysloch, vieš, kto som a na koho sa zdanlivo podobám a Koho by som chcel a mal v skutočnosti napodobňovať. Dotkni sa ma, Bože Duch Svätý, veď som Tvoj. Moje chyby ma od Teba celkom odvrhnú, ale aj v týchto veciach som Tvoj, a Ty ma neodmietneš ani dnes. Prosím Ťa, uč ma konať všetko lepšie podľa Tvojho Slova, a nie precíznejšie podľa vlastných úmyslov. Pomôž mi žiť pre iných, milovať tak, ako si to mi Ty daroval, a nie tak, ako ja sa skrývam za svoje márnотratné dary pre mojich najmilších. Dovoľ mi, aby som bol knôtom v Tvojom spoločenstve, ktorý neuhasíš. Navštív ma, veď som prišiel práve preto do Tvojho spoločenstva, prehovor ku mne osobne, prevráť môj život hore nohami, aby som zakúsil, že mocou evanjelia sa zmení a premení všetko. Dodaj mi silu skrze Ducha Svätého, aby som mohol pochopiť a činiť, čo mi dnes zveruješ medzi vlastnými a tvojimi. Pre meno Toho, v Ktorom som nájdený a spasený, vypočuj ma. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 163: „Príď, Duchu Svätý z výsosti, ...“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša Krista.“ (R 1,7).“ Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 6. kapitola 45. verš: *„Dobrý človek vynáša dobro z dobrého pokladu srdca a zlý človek vynáša zlo zo zlého srdca, lebo jeho ústa hovoria to, čím je preplnené jeho srdce.“*

Milí bratia a drahé sestry, v adventnom období žijúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi Kristovi!

Dve kategórie podľa Ježiša: dobrý a zlý človek. Podľa Ježišovho učenia: dobrý a zlý strom, i dva druhy staviteľov. Ježiš neprišiel na svet aby nám naučil pravidlá slušného správania, ale aby nám, nedokonalým, preukázal Božiu lásku. Naša správna miera pochádza od Boha a nevyviera z nás. Nezaslúžene sme pred Ním a nie ako správny a dokonalý. Naše vzťahy sa riešia bezprostredne, a niekedy súdom. Rany sa zahoja iba pri Ňom. Naše rozhodnutia a naše úmysly srdca sa menia skrze Ježišovej lásky. „Našou úlohou nie je prevrátiť svet hore nohami, ale urobiť to, čo je na danom mieste objektívne potrebné s prihliadnutím na realitu,

ale aby sme to skutočne vykonali.“ (Dietrich Bonhoeffer) Pozrime sa dnes spoločne na podobenstvo Pána Ježiša o dvoch staviteľoch.

Ježiš hovorí o stavbe domu. Uvádza dve možnosti. Stavba jedného – múdreho staviteľa – je taká, ktorá hľadá pevný základ, kope hlboko, hľbi, nešetrí časom, námahou, prácou ani peniazmi, pretože potrebuje dom, miesto na bývanie, domov, životný priestor a existenciu „na celý život“. Chce sa vyhnúť čomukoľvek, čo by prekážalo disciplinovanému životu. Ten druhý, hlúpy staviteľ, má k výstavbe oveľa skromnejší prístup, neplánuje dlhodobo, veľa neinvestuje a výsledok ho nezaujíma. Životom a mottom je hojnosť. Tepla a radosť okamihu je: bude ako, bude, nejakto to zvládneme. Týmito dvoma trendmi v stavbe domov chcel Ježiš, samozrejme, len naznačiť, ako prijali Jeho slová. Kto počuje a koná podľa toho – to skutočne znamená veľkú duchovnú investíciu, hlboké kopanie sa do viery a dôkladný a hlboký kresťanský životný štýl – ten je ako múdry staviteľ. Každý, kto počuje Ježišove slová a učenie, ale nekoná podľa nich, pretože mu stačí povrchný náboženský život, individuálna duchovnosť a „občas zájsť do kostola“, si vybral cestu hlúpeho staviteľa. Čo to však znamená pre nás? Skrátka a stručne: s Ježišom alebo bez Ježiša. Vlastnou silou a vlastným úsilím alebo s Božou pomocou? Toto je situácia na rozhodnutie. Povedať áno Bohu a Božiemu slovu. Napraviť a konať. Pozvať Ježiša do svojho života, do svojho bytia, do vlastnej existencie. Podeliť sa s Ním o svojej radosti a strasti, najosobnejšie veci, tajomstvá. Toto je hlbší a odhodlanejší spôsob bytia. Sväté Písmo nikdy nehovorí o tom, že je to jednoduchšie, ale je to plodnejšie. Ježiš nehovorí, že ten, kto si postavil dom na skale, už eliminoval všetky riziká a nebezpečenstvá, ktoré predstavujú prírodné živly. Naopak, v skutočnosti s tým počítal a rátal. Znamená to však, že pevný základ odoláva škodlivým účinkom vonkajších síl. Nekýva sa, zostáva stabilný. Život nie je romantická utópia, ale súhrn všetkého: finančné problémy, pracovné problémy, séria školských úloh, choroby a ďalšie. Toto sú ekvivalenty búrky, ktorú opísal Ježiš. Ale tí, ktorí

budujú svoje ľudské vzťahy na Ježišovi, ktorí dajú Ježišovi miesto vo svojich každodenných rozhodnutiach, majú väčšiu šancu prekonať chvíľkovú alebo dlhodobú krízu. Ježiš ňa nerobí imúnnymi voči problémom, ale pomáha s riešeniami, s uzdravovaním. To znamená, vyňať všetko z nášho vlastného stvoreného, vysnívaného a vymysleného sveta a postaviť to pred Boha živého. Berieme do úvahy Boží zámer a nie svoj vlastný. Keď budeme hľadať najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, budeme mať dom položený na skale. Dom má však ešte jednu vlastnosť. Dom je miesto. S rámom, s plotmi, so stenami, s miestnosťami, vchodmi a dverami. Toto je teraz náš životný priestor. Kto stavia dom, vytvára si priestor a rámec pre svoj život. Majetok sa rozprestiera od určitého bodu až po určitý bod. V katastri nehnuteľností je zapísaný a má svoju pevnú mieru. Poskytuje priestor a stanovuje hranice. Udržiava nás v medziach, ale poskytuje rámec pre život. Rámec život, teda Slovo Božieho poriadku. Ale pri stavbe domu existuje aj vyšší cieľ: vytvorenie domova. Vytvorenie spoločenstva lásky. Vďaka tomu je ľudskejší, intímnejší a obývateľnejší ten priestor. Holé múry sú naplnené životom. Na stenách visia obrazy živých a zachytávajú momenty spoločného života. Ako to povedal Dietrich Bonhoeffer v jednej svadobnej kázni založenej na tomto biblickom texte: „Dom je samostatné kráľovstvo na svete, pevnosť, útočisko, dokonca svätyňa v búrke času, ktorá nie je postavená na piesočnatej pôde vonkajších udalostí a verejného života, ale nachádza sa v odpočinku Boha, pretože svoj zmysel a hodnotu, svoju podstatu a právo, svoj osud a dôstojnosť dostáva od Boha. Je to inštitúcia založená Bohom vo svete, miesto, kde – nech sa deje vonku čokoľvek – tam vládne pokoj, mier, radosť, láska, čistota, disciplína, úcta, poslušnosť, tradícia, v tom všetkom sídli Božia blaženosť.“ Prečo je tomu tak? Lebo obyvatelia takýchto obydlí počúvajú a zachovávajú Pánovo Slovo. Pretože Ježiš to zaručuje svojou vlastnou krvou. Jeho slová sa naplnia. Jeho vyrieknuté slová sú pravdou. Dom múdreho staviteľa alebo strom s ovocím? Dom alebo strom? Strom zakorenený v Ježišovi? Dom

položený na skale? Domov s Ježišom? Strom zasadený pre Ježiša? Áno alebo nie? Čím je preplnené Tvoje srdce? Amen.

Modlitba: „Medzi vami to tak nebude! Ale kto by sa chcel stať medzi vami veľký, bude váš sluha a kto by chcel byť medzi vami prvý, bude váš otrok. Ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a dať svoj život ako výkupné za mnohých.“ (Mt 20,26-28)

„Lebo ak si niekto myslí, že je niečím, a nie je ničím, sám seba klame. Nech každý skúma svoje konanie, a tak sa bude mať čím chváliť sám pred sebou, ale nie pred iným. Lebo každý bude niesť svoje bremeno.“ (Ga 6,3-5)

„Preto nesúďte nič predčasne, kým nepríde Pán. On vynesie na svetlo, čo je skryté v tme, a odhalí zámery srdc. Potom každý dostane pochvalu od Boha.“ (IK 4,5)

„Poďte a počúvajte, všetci bohobojujú, rozpoviem vám, čo mi urobil Boh. Svojimi ústami som k nemu volával, svojím jazykom som ho velebil. Keby som bol mal v srdci zlý úmysel, Pán by ma nebol vypočul. Boh ma však vypočul, všimol si hlas mojej modlitby. Nech je zvelebený Boh, ktorý neodmietol moju modlitbu a neodoprel mi svoju milosť.“ (Ž 66,16-20)

„Mocou milosti, ktorá mi bola daná, každému z vás hovorím, aby si nenamýšľal o sebe viac, ako treba, ale aby o sebe zmýšľal tak, aby konal rozumne, podľa toho, akú mieru viery každému udelil Boh. Lebo ako v jednom tele máme mnoho údov, ale všetky údy nekonajú tú istú činnosť, tak sme mnohí jedno telo v Kristovi, ale jednotlivo sme si navzájom údmi.“ (R 12,3-5)

„Tento poklad však máme v hlinených nádobách, aby nesmierna moc bola z Boha, a nie z nás.“ (IIK 4,7)

„Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto verí v neho, ne zahynul, ale mal večný život.“ (Jn 3,16)

Modlitba Pánova

Ofera: „Veď kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ (Mt 6,21)

Požehnanie: „Zachráň nás, Hospodin, Boh náš, spomedzi pohanov nás zhromaždi, aby sme mohli ďakovať tvojmu svätému menu a honosiť sa tvojou chválou! Zvelebený buď Hospodin, Boh Izraela, od vekov až naveky! Všetok ľud nech povie: „Amen!“ Haleluja!“ (Ž 106,47-48) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 253.: „Budže so mnou Pane, buď so mnou vždy...”

Sylvia Kučerková: Človek – strom

V pamäti si kreslíš letokruhy.
Stále nevieš, či je nová jar.
Stojíš tu ty a či niekto druhý,
a či si sám seba oklamal...?

V pamäti si kreslíš dávne piesne.
Dávne slová znejú v rytme dní.
No ani strom nerozozná presne
úder prvý, úder posledný.

Vie, že bolí. Vie, a to mu stačí.
Neotvorí bolesť dokorán.
Nemé slová znejú v nemom plači,
nemá miazga z nemých steká rán.

V pamäti si kreslíš. Nakresli si
to, čo je tam dávno vpísané.
O tom, že sú v láske kompromisy
i o tom, že bolí poznanie.

Nakresli si. A nešetri pero.
Ani srdce. Nech sa zocelí.
Skôr zabudne to, čo nebolelo
a až neskôr tomu uverí.